

RÖVID MENET

A nyitott ablakon befújó hűvös szellő meglibbentette, majd a lassan a földre húzta a lepedőt. Kellően száraz volt, hogy visszakerüljön az ágyra. Jana két sarkánál megfogta és a fény felé emelte. A mosás kitisztított belőle minden emberi testnedvet, ami a következő vendégnek okot adhatna a panaszra. Hullámot vert a finom vászonnal ahogy a hevesen a levegőbe lendítette és az rongyos, kopott matracra terítette. Még a nap fényét sem nyelte el egészében az éjszaka sötétje, mégis, már három férfi járta el fekve vonagló táncát rajta Janával. A mutáns lány becsukta az ablakot, vékony, áttetsző köntöst vett meztelen testére. Szárított növényeket szórt a tűz fölött melegedő vizes edénybe, hogy elnyomja az izzadság áporodott szagát. Kilépett a közös helyiségbe. Néhány lány kábultan terült el a koszos, régi bútorokon, a Szindikátus verőlegénye unottan támaszkodott a pulton. A pult mögül az idős kerítőnő indult el felé. Sűrű szövésű, elegánsnak mondható, hosszú ruhájának vörös színe bárhol a figyelem középpontjába emelte. Arcát, mint a legtöbb mutáns örömlánynak, alig átlátszó ruhadarab fedte. Soha nem látta a rejtelmes maszk nélkül, de biztos volt benne, hogy még narcsoki mértékkel is visszataszító - a maszk sima anyaga egyenetlen felületű arcbőr miatt domborodott ki itt-ott. Janához lépett.

- Azt meg kell hagyni, hogy kevés az ilyen lány. Még csak két hete vagy itt, de többet kerestél, mint némely másik egy holdtölte alatt. Biztos azért szeretnek így a férfiak, mert az arcodat megkímélte a mutáció. Hasznos az ilyen kurva. Nem szívsz port, nem panaszkodsz, nem válogatsz a kuncsaftok között. Én is ilyen voltam, amikor még fogadtam vendéget. -hangja elcsuklott egy pillanatra.- Na, ide az illetéssel.

Jana szótlánul köntöse zsebébe nyúlt. Ujjpercnyi, szorosan összekötött zsákocskát nyújtott a madám felé. Az türelmetlenül kivette a kezéből, dekoltázsába tette.

- Ha porral fizetnek, mindig ellenőrizd, hogy nem gagyi-e. Ha átvernek, te fizeted ki a részét, aztán rimázkodhatsz, hogy fáj a lábad köze. Most pedig tisztálkodj meg, mindjárt jön a következő. Utazó kereskedő, aki már a híredet is hallotta. "A sima arcú narcsoki kurtizánt kérem", így foglalt le még délelőtt.

Jana kifejezéstelen arca hirtelen megváltozott. Szemeit nagyra nyitotta, arcán pír jelent meg.

- Ki ez a férfi, asszonyom? - kérdezte.

- Mondom, utazó kereskedő. Nálunk törzsvendég, amikor Narcsookban van dolga, mindig lefoglal egy lányt, és mindig másikat. Hostának hívják. Bár a lányokkal nem bánik kesztyűs kézzel, bőkezű ember, ráadásul nem is csúf. De ne kérdezősködj, eredj készülődni.

Jana meghajolt, visszasietett a szobájába. Megigazította a fekhelyre korábban ráterített lepedőt. Nagy levegőt vett, hosszas fújással felszította a matrac mellett izzó széndarabot. Be kellett osztania a gyenge meleget amit nyújtott - csak kuncsaftok érkezése előtt hevítette fel, rögtön a menet után hóval csillapította. Megemelte a matracot, ellenőrizte, minden ott van-e, ami szükséges lehet. Szorosabbra kötötte szőrmekaftánt. A férfiak szeretik, ha van mit levenni a nőről. Elhúzta az ablak elé függesztett vászonrongyot. A gyenge holdfény sejtelmes fényfoltokat vetett a szoba

egy zugaira. Hallotta, ahogy az ajtó kinyílik mögötte. Egy alak belépett, zajos volt, ahogy becsukta, majd bereteszte, hogy ne zavarja meg őket senki. Jana hátrafordult. Magas, átlagos férfi állt előtte hasa előtt összekulcsolt kézzel. Mosolygott. A lány felé lépett.

-Üdvözlöm. Jana vagyok, nemrég kezdtem itt dolgozni. Örülök, hogy engem választott. Ha jól tudom, ön Hosta.

-Jól tudod. Amint meghallottam, hogy olyan lány van a narcsoki kuplerájban, akinek a pofája nem csupa kelés, megvan mind a két szeme, és nincs két fogsora, máris lefoglaltalak. Na, vedd le azt a pongyolát.

Jana engedelmesen kioldotta kaftánját. Hagyta, hogy ruhadarab lassan leperegjen a válláról, felfedte testét. Bár arca sima volt, hasát és vállait a narcsokiak többségéhez hasonlóan egyenetlen bőrfelület borította, itt-ott vöröslő dudorokkal. Egyik melle jóval kisebb volt a másikinál. Hosszú combjain és hasán a bőr sötét és száraz volt. Hosta elfintorodott.

-Hát, valamit valamiért. Voltam már olyan lánnyal itt, akinek az arcáról le sem vettem a kámzsát, viszont három melle volt. Meglátjuk mit tudsz. Feküdj az ágyra.

Jana szótlánul az ágyhoz lépett, hátára feküdt. A férfi vetkőzni kezdett. Kapkodva hámozta le magáról a ruháit, a szoba közepén egy kupacban hagyva őket. Jana lábaihoz térdelt, meggyűrve a friss lepedőt. A lány térdeire tette a kezeit, erőszakos mozdulattal nyitotta szét combjait. Nevetségesen totyogott térdein a lányhoz közelítve. Mereven a szemeibe nézett, miközben behatolt.

Jana egykedvűen tűrte. Ez is csak olyan aktus, mint bármelyik másik, legalább nem vágta pofon. Visszabámult a férfi szemébe, a tekintetük összezárt. Bal kezét lassú, kimért mozdulatokkal kúsztatta a matrac alá. Hostát lefoglalta a kéz, nem vette észre, ahogy a lány bepréseli karját a fekhely alá. Tenyerébe simult a megfelelően bekészített *tű*. Ujjhossznyi, csontból faragott, vékony szűrőeszköz - az orvgyilkosok kedvelt kelléke. Előredőlt, jobb tenyerét a férfi mellkasára tette, tolni kezdte.

-Lovagolni akarsz, kurva? Helyes, úgyis kezdtem fáradni.

Hosta megragadta a mellén lévő kart. Magával húzta a lányt, ahogy hanyatt feküdt. A pozícióváltás lendületét kihasználva Jana előrelendítette bal kezét. Jobbját kitepte a férfi szorításából, és a szájára tapasztotta. A túl tompa hanggal hatolt az orrüregén keresztül az agyába. Szemei tágra nyíltak, egy pillanattal később már ki is hunyt belőlük az élet fénye. A lány leszállt róla. A sarokhoz lépett, kinyitotta bőrzsákját.. Fekete, szűk vászonnadrágot és kabátot emelt ki belőle, felöltözött. A túl hegyével a Hosta mellkasára a fejudász céh jelét véste, majd a férfi ruháival letörölte a fegyvert és a kabát alkarjába csúsztatta. A holttestet lelökte az ágyról. A vendége orrából szivárgó vér foltot hagyott a lepedőn. Lehúzta az ágyról, a helység sarkában lévő vizes edénybe áztatta. Az ablakhoz lépett, kinyitotta. Kinézett rajta - az éjjelnek köszönhetően az utca üres volt. Miért is sétálgatna bárki a piroszászlós negyedben éjszaka? Visszanézett a szobára, elmosolyodott. Kiugrott az ablakon, a sikátorban elterülő szemétkupacra érkezett. A Céh felé vette az irányt. Már egy tömbbel arrébb járt, amikor az éjszaka csöndjében a bordély nyitott ablakából kicsattanó sikolyokat hallott. Elmosolyodott. Hosszas készülődés, rövid akció. Végül is, a kurva és a fejudász munkája egészen hasonlóak.

